

Arbejderne i Sønderborg, for at de skulde række en hjælpende Haand, og ved privat Sammenkomst er der indsamlet 59 Kr. Det har givet Anledning til, at disse Fari-sære raaber op om, at nu støtter de danske Socialdemokrater et tysk Blad; men de glemmer at sige, at det er et tysk Blad indenfor den tyske Grænse, og de glemmer, at en meget fin og anerkendt dansk Forening i det sidste Aar til tyskskrevne, danske Blade, der agiterer for Danskheden dernede, har betalt 23 000 Kr., blot for at disse Blade kunde sælges for en Bagatel af det, de tyske koster. Det er de Blade, som det ærede Medlem Hr. P. Munch nævnte, udkom-mende i Flensborg og Slesvig, i hvilken sidste By Danskheden ved Afstemningen kun havde 41 Stemmer.

Socialdemokratiets Standpunkt er, som sagt, at hvis man vedbliver at drive Agita-tion paa den Maade, melder vi os fra; hellere Kamp paa dette Spørgsmaal end at have Ansvar for, at det Modsætnings-forhold mellem dansk og tysk, som vi vil arbejde for at bringe ud af Verden, skal ud-dybes. Saa optager vi hellere Kampen mod denne unaturlige Agitation, der har til Opgave at uddybe dette Modsætnings-forhold.

Naar det ellers gælder om at støtte, hvad der er dansk dernede, er vore Patrioter ikke nær saa gelasne. Da den tyske Valuta faldt, var der en fuldstændig Valfart ned paa den anden Side af Grænsen for at faa billige tyske Varer. Den danske Haand-værkerstand dernede raabte den Gang Vagt i Gevær ved sin Tillidsmand Hr. Kaufmann, den sendte Nødraab ud for, at der kunde blive gjort noget, for at den gamle danske Haandværkerstand ikke skulde helt ud-slettes. Men da saa man ikke noget til nogen Fædrelandskærlighed, da gjaldt det blot om at faa de billige tyske Varer.

De, der til Stadighed ser de sønder-jydske Blade „Heimdal“ og „Flensborg Avis“, vil have set, at der i Maaneder har staaet en Kamp mellem H. P. Hanssen og Lederen af Flensborg Avis om et Fænomen, der kaldes Indvandring af tyske Tjeneste-folk. Jeg tror ogsaa, det er paa Tide, at man fra Regeringens Side ser paa dette Spørgs-maal. Der blev i sin Tid givet en Ret, nærmest af Hensyn til, at Tyskerne dernede

ikke skulde være tvunget til at tage dan-ske Tjenestefolk. Men denne Ret har alle vore danske Patrioter forlangt sig tillagt, og de, der er gaaet i Spidsen, er de danske Statsembedsmænd, der ved Gud i Himmelen nok kan betale den Løn, som en dansk Pige eller Tjenestekarl skal have, de faar jo et stort ekstra Stedtillæg. Til at begynde med hed det, at disse tyske Tjenestefolk fra Mellemslesvig skulde op og lære deres Modersmaal og saa vende tilbage og gøre Mellemslesvig dansk. Men den Teori er man nu gaaet helt bort fra. Nu holder man paa den Madsen-Mygdalske Teori, der bestaar deri, at den Løn, som de danske Tjenestefolk forlanger, er meget for høj, det er en velsignelsesrig Gerning at tage tyske Tjenestefolk, der kan trykke Lønnen, det vil blive til Gavn for det danske Land-brug.

Af „Heimdal“ vil De have set, at H. P. Hanssen har oplyst, at enhver Kommune i Grænsedistrikterne er fuld af tyske Tjeneste-folk; der findes saa godt som ikke danske Tjenestefolk der. Det samme gælder for øvrigt ogsaa den øvrige Arbejdskraft. Hvor man er i Stand til at skaffe sig billig tysk Arbejdskraft, gør man det. Det er jo saa-dan her i Livet, at naar man en Aften har faaet sig en ordentlig Böhmand, er det rart den næste Morgen at komme under Vand-posten. Den Bevægelse, der har været der-nede, har ogsaa haft en uhyre Virkning paa alle Smaakaarsfolk, Haandværkere, o. s. v.; det er dem, der længst holder paa Fædrelandet, er mest trofaste overfor Fædre-landet, og de bliver misbrugt ved enhver Lejlighed. De blev ogsaa misbrugt ved den saakaldte Flensborg-Bevægelse, denne nationale Rus, vi var oppe i. Men de har været under Vandposten, de er blevet nøgterne, de har set, at de store, de, der stryger Topsejlet, naar Dannebrog hejses, og paa Højtidsdage er helt højroede i Ho-vedet af Nationalisme — at disse Folk Dagen efter i fuld Galop kiler ned over Grænsen for at hente sig billige tyske Tjenestepiger og Tjenestekarle; de giver Pokker i Fædrelandet, blot de kan tjene Penge. Det har Smaakaarsfolk udmærket faaet at se dernede. De hang bag paa den nationale Vogn i en saadan Grad, at det skadede deres egne Interesser.